

Modlitwa do Ducha Świętego o właściwe rozeznanie powołania dla ludzi młodych:

Przyjdź Duchu Święty,
Przemień nasze wewnętrzne napięcie w święte odprężenie.
Przemień nasz niepokój w kojącą ciszę.
Przemień nasze zatroskanie w spokojną ufność.
Przemień nasz lęk w nieugiętą wiarę.
Przemień naszą gorycz w słodczych Twojej łaski.
Przemień mrok naszych serc w delikatne światła.
Przemień naszą obojętność w serdeczną życzliwość.
Przemień naszą noc w Twoje światło.
Przemień zimę naszych dusz w Twoją wiosnę.
Wyprostuj nasze krzywe drogi,
Wypełnij naszą pustkę,
Oczyść nas z pychy,
Pogłębij naszą pokorę,
Rozpal w nas miłość,
Zgaś w nas zmysłowość.
Spraw, abyśmy widzieli siebie, jak Ty nas widzisz,
abyśmy mogli poznać Ciebie, jak to obiecałeś.
I byli szczęśliwi według słowa Twego:
Błogosławieni czystego serca, albowiem oni Boga oglądać będą.

<https://www.pustyniawmiescie.pl/>

Uzupełnij tabelę

	Cechy charakterystyczne
Kapłaństwo	- - -
Życie zakonne	- - -
Świeckie życie konsekrowane	- - -

Grupa 1: KKK 1578

Nikt nie ma prawa do otrzymania sakramentu święceń, ponieważ nikt nie może przyznać sobie samemu tej posługi. Powołuje do niej Bóg. Kto uważa, że rozpoznaje w sobie znaki powołania Bożego do posługi święceń, powinien pokornie poddać swoje pragnienie autorytetowi Kościoła, na którym spoczywa odpowiedzialność i prawo wybrania kogoś do przyjęcia sakramentu święceń. Jak każda łaska, sakrament święceń może być przyjęty tylko jako niezasłużony dar.

Grupa 2: KKK 944-945

Stan zakonny ukazuje się jako jeden ze sposobów przeżywania „bardziej wewnętrznej” konsekracji, która opiera się na chrzcie i polega na całkowitym oddaniu się Bogu. W życiu konsekrowanym wierni, za natchnieniem Ducha Świętego, decydują się w sposób doskonalszy iść za Chrystusem, poświęcić się umiłowanemu nade wszystko Bogu oraz, dążąc do doskonałej miłości w służbie Królestwa, głosić w Kościele chwałę świata, który ma przyjąć, oraz być jego znakiem. (KKK 916)

Grupa 3: KKK 928-929

Instytut świecki jest instytutem życia konsekrowanego, w którym wierni żyjący w świecie dążą do doskonałej miłości i starają się przyczynić do uświęcenia świata, zwłaszcza od wewnątrz”. Przez „życie całkowicie i doskonale poświęcone uświęceniu” członkowie instytutów uczestniczą w misji ewangelizacyjnej Kościoła „w świecie i jakby od strony świata”, gdzie ich obecność jest „zaczynem do wzmocnienia i wzrostu Ciała Chrystusa”. Ich „świadeństwo życia chrześcijańskiego” zmierza do „układania spraw doczesnych po Bożemu i przepajania świata mocą Ewangelii”. Przez święte więzy przyjmują oni rady ewangeliczne i strzegą między sobą wspólnoty i braterstwa „zgodnie z własnym świeckim sposobem życia”. (KKK 928-929)

Modlitwa o powołania kapłańskie i zakonne

O Jezu, Boski Pasterzu, który powołałeś Apostołów, aby ich uczynić łowcami dusz, pociągnij ku Sobie gorące i szlachetne umysły młodych i uczyń ich Swoimi naśladowcami i Swoimi sługami. Spraw, by dzielili Twoje pragnienie powszechnego odkupienia, dla którego ponawiasz na ołtarzach Swoją Ofiarę.

Ty o Panie, który zawsze żyjesz, aby się wstawiać za nami, otwórz przed nimi horyzonty, aby dostrzegli cały świat, w którym wznosi się niema prośba tak wielu braci o światło prawdy i ciepło miłości, by odpowiadając na Twoje wołanie przedłużali tu na ziemi Twoją misję, budowali Twoje Ciało mistyczne – Kościół i byli solą ziemi i światłością świata.

Rozszerz, o Panie, Twoje miłościwe wołanie również na wiele serc kobiecych, czystych i wielkodusznych, i wlej w nie pragnienie doskonałości ewangelicznej, oddania się służbie Kościoła oraz braciom potrzebującym pomocy i miłości. Amen.

Paweł VI, *Modlitwa o powołania kapłańskie i zakonne*, kaplani.pl